

megen Sandshyflighed for snart at komme frem, foreløbig havt den Godhed at give os en Beskrivelse af, hvorledes det der vil gaae til, og han har isærveleshed sat Provsterne i en levende Virksomhed og vist, hvorledes de skulde ved saadanne Leiligheder besidde en ganske overordentlig Gave til at paavirke Andre ved Andet end Fornuftgrunde; jeg tvivler nu ikke om, at den ærede Rigsdagsmand af egen Erfaring veed, at en større Mængde og store Masser kunne paavirkes af Andet end Fornuftgrunde, men at dette skulde være Noget, der særligt var forbeholdt Provster, maa jeg bestemt protestere imod. Jeg troer, at dersom man vilde lade denne Sag rolig gaae sin Gang, dersom man lader Menighedsraadene danne sig omkring i Landet, lader dem søge at faae den Indflydelse, de overhovedet ere istand til ved en god Samvirken mellem Præst og Menighedsraad, ved en god Samvirken mellem Menighedsraadene og selve Menighederne, saa vilde der ad denne Vej, naar det Tidspunkt kom, da man vilde finde det hensigtsmæssigt at danne et Kirkeraad, være givet et Grundlag derfor, og man vilde da takke den Kultusminister — det bliver neppe mig, der vil kunne komme til at modtage denne Tak, — der havde valgt den Vej til at lade Sagen udvikle sig paa og med den Kraft, som den i sig selv havde. Den ærede Rigsdagsmand fandt med Hensyn til Menighedsraadene endnu en lille Ting, som han troede mulig kunde fæste nogen Stytte paa dem. Han mente nemlig, at det var for at skaffe dem Noget at bestille, at der i forrige Samling var fremkommet en Lov om at overlade dem Bestyrelsen af de „Fattiges Kasse“, og han fandt endogsaa, at det var sært betegnende, naturligtvis uheldig betegnende, for Ministeriet at komme saa hurtigt med Forslag til Forandring i en Lov. Han kan ganske berolige sig med Hensyn til dette Punkt, og naar han vil see Sagen efter, vil han finde, at der deri etheller er nogensomhelst Grund til Uro. Den ærede Rigsdagsmand vil finde, at Loven om de Fattiges Kasse blev bragt ind gennem et privat Lovforslag i det andet Thing, og at den netop fremkom med Beklagelse over, at der endnu ikke var dannet Menighedsraad, da det

saa vilde være det Simpleste, Naturligste og Selvselgelligste, at det blev disse overladt at udøve denne Virksomhed, og der udtaltes udtrykkeligt, at man forudsatte, at disse Forretninger bleve overførte til Menighedsraadene, naar saadanne dannedes; det er simpelt og naturligt Tingens Gang, og der skal, forekommer det mig, særdeles Kunst og Talent til deraf at udfinde nogensomhelst Bebreidelse mod Ministeriet. Til disse Ord skal jeg foreløbig indskrænke mig.

Rør: Som bekendt blev dette Lovforslag jo allerede fremlagt paa Thingets Bord i forrige Sæsson, og som Følge deraf har man havt Tid og Leilighed til at sætte sig ind i dets Indhold. Jeg har heller ikke ladet Tiden gaae udenyttet bort; jeg har gjort mig bekendt med mine Medborgeres Mening derom, fra hvis Midte jeg er udgaaet; jeg har der erfaret, at de, som jeg troer med megen Grund, have en stor Frygt for dette Lovforslag, og jeg kan heller ikke nægte, at efter min fulde Overbeviisning maa man paa det Bestemteste modsætte sig ethvert Forslag af denne Art af den Grund, at jeg troer, at man her er især med at skabe et Præsterregimente, indenfor hvis Omraade Folk skulde lade sig regjere, og det troer jeg er en farlig Vej at betænde; thi dersom de ærede Forslagsstillere virkelig have til Hensigt at ordne Noget i Kirkens Indre, som i og for sig skal tjene til dens Gavn, da troer jeg, det maa skee ad aandelig Vej, og det byder Pliigten; men noget Saadant er aldeles ikke her tilfaldet. Jeg troer, at naar man vil Noget i Folketirkens Interesse, skal man stille lade den have sin Udvikling gennem sig selv, og nu da vi ere komne dertil, at der er nogenlunde Frihed i Folketirken, skulde vi prøve, om den kan lade sig omstøde af nogen af de mange Religionssektter, som jeg meget beklager have fundet Indgang i Danmark. Skulde det være Lovforslagets Hensigt at rydde dem af veien, at faae saadanne Folk bortvist, saa troer jeg netop, at man vil naae det modsatte Resultat. Jeg holder mig fuldkommen overbeviist om, at vi ved Bestemmelser af en saadan Art give vore Fiender, thi saaledes betragter jeg disse mange Religionssektter, som